

Jičínská vinice

Měsíčník křesťanského společenství Jičín

06/2015

Poznání činí člověka domýšlivým, ale láska buduje.

1 Kor 8,1

VE VINICI NAJDETE:

Úvodník – Nejvyšší forma uctívání; K zamyšlení – O smutku & naději; Stránka pro děti – Cihla; Oznámení

ÚVODNÍK...

Nejvyšší forma uctívání

Tuhle jsem jednou něco potřeboval najít ve svém sešitě se zápisky, který mám ještě z dob, kdy jsem si nadšeně a s horlivostí opisoval všechna kázání, kdekoliv jsem byl. A narazil jsem na pár vět, o kterých bych se s vámi teď podělil.

V 5. knize Mojžíšově 6.5. je psáno: „Protož milovati budeš Hospodina Boha svého z celého srdce svého, a ze vší duše své, a ze vší síly své.“ U Lukáše v 10. kapitole 27. verši je ještě doplněna věta: “ze vší mysli své“.

Chválit Boha **z celého srdce** je věc Tvého rozhodnutí. Je to přesně ten postoj poslušnosti a pokory, o kterém zpíváme v jedné krásné slovenské

písni: “... aj keby nekvitol fík, aj keby nerodila zem...“.

Navzdory všemu, co se ti staví v životě do cesty, navzdory pochybnostem všeho druhu, navzdory malé víře, navzdory všemu se rozhodneš pro chválu s vědomím, že Bůh je tvé chvály hoden. Odhlédneš od pohledu na sebe a rozhodneš se dívat se jen na Boha. Je to silně osvobozující pro tebe samotného (samotnou) a věřím, že Pán si takového postoje cení.

Chválit Boha **ze vší mysli (duše)** znamená využít naše duševní schopnosti, naše znalosti a dovednosti z oblasti hudby, zpěvu či tance. V této souvislosti mě napadá myšlenka, která zazněla taky kdysi a kdesi na nějaké konferenci chval. Jedná se o otázku pro ty, jež hrají ve chválicích skupinkách. Proč stojím před lidmi?

Tato otázka se mi vryla hluboko do mysli a dá se říct, že pokaždé, když hraju, si ji připomínám.

Mám-li využít své hudební schopnosti, musím mít postoj, že jsem nepřišel exhibovat na pódium a nejsem tam pro ty lidi. Nepřišel jsem ukázat, jak jsem dobrý, ale vše, co umím, použiji k oslavě toho, komu hraju a zpívám - Boha.

V Písmu je zmíněno slovo „zpívání“ 300x. Jistě je píseň nedílnou součástí bohoslužby. O tom není pochyb. Hudba jako taková je pro mě další dimenze či rozměr a svět sám o sobě, který Bůh stvořil stejně jako vesmír. Stejně jako miliony hvězd a galaxií udivují naše chápání a „vypráví“ o Boží slávě a moci, tak i hudba ve své rozmanitosti, šířce a hloubce je Božím darem a „vypráví“ o Boží nezměrnosti. Těm křesťanům, kterým byly dány ony schopnosti komponovat písně i třeba celé symfonie, musí v první řadě ležet na srdci, že nejde o ně, ale že jsou Jeho nástrojem pro Boží dílo.

Rozdíl mezi chválou a vzýváním

Chvála je přirozený postoj vděčnosti Bohu za to, co pro nás udělal a stále dělá.

Vzývání je vyšší forma chvály.

Chválou Bohu děkujeme, vzýváním vyjadřujeme to, co On pro nás znamená. Chvála je způsob, jak se dostat do Boží přítomnosti a vzývání je to, co děláme, když v ní jsme.

Bůh nás stvořil proto, abychom Ho uctívali, klekali před Ním, vzývali Jej, veřejně Mu sloužili a dávali Mu najevo svou oddanost.

Ale je tu ještě vyšší cesta. Mluví se o ní v knize Samuel.

„Zdaliž líbost takovou má Hospodin v zápalích a v obětech, jako když se poslušenství koná hlasu Hospodinova? Aj, poslouchati lépe jest nežli obětovati, a ku poslušenství státi, nežli tuk skopců přináseti“. (1. Sam. 15.22)

Nevyšší formou vzývání je poslušnost!!!

Jarda Čeřovský

K ZAMYŠLENÍ...

© smutku & naději

Byla už tolik zničená žalem a všemožnými zradami, které jí připravil život. Otec jí zemřel, sourozence neměla, matka byla silná alkoholička, přátelé ji zavrhli, protože neměla otce, ale ona za to přece nemohla. Také byla šikanována.

Třikrát byla v polepšovně, jednou ve vězení, potom v psychiatrické léčebně. Dva roky. Nic nepomohlo. Co by taky mělo?!

Její srdce bylo rozbombardované minami zla a smutku - už to nesnášela, nemohla, nezvládala to.

Nikdy neměla nejlepší kamarádku nebo kamaráda, s kterým by o svých problémech mluvila. Myslela si, že to ani nezvládne...

A tak tu teď nehybně ležela, vlasy měla rozčuchané a ležely všude kolem ní, paže měla rozhozené do stran jako by snad chtěla někoho obejmout. Snad vzduch. Z úst jí tekly sliny, z očí slzy, ale její zorničky se nehýbaly. Kolem dívčiny ležela hromada použitých injekčních stříkaček a prázdných lahviček od čehosi tekutého a průsvitného. V předloktí na levé paži byly vidět vpichy do kůže. Ta holka se něčím zdrogovala.

Nehýbala se, přesto vnímala okolí, sice trochu omámeně, ale vnímala. Pohnula rty. Z jejích úst vyšel sten a s ním nějaká slova... „Já už nemůžu... Kdo mi může pomoci?“

Natáhla se pro další lahvičku a injekci. Třásl se jí ruce, když bojovala s víčkem lahvičky. Nakonec ji otevřela. S námahou do ní strčila jehlu a začala natahovat... Prázdným pohledem sledovala, jak se ta tekutá věc napouští do stříkačky. Snažila se zaostřit pohled, ale nedařilo se jí to... Vytáhla jehlu z lahvičky a stříbrnou

věcičku přiložila ke kůži... Chystala si ji vbodnout, když vtom ji někdo pevně chytil za ruku. Překvapeně zamrkala a vzhlédla. Oslnilo ji světlo. Zamžourala. Nerozeznávala nic. Jen siluetu.

„Nesmíš to udělat,“ řekla postava.

Trvalo jí dobu, než ze sebe vymáčkla:

„Co je ti po tom? Je to můj život,“

Pokusila se mu vytrhnout, ale nepustil ji. „Nesmíš to udělat,“ opakoval.

„Proč? Pusť mě, nebo budu křičet,“ odsekla slabě. Chtěla zvednout ruku a odstrčit ho od sebe. Neměla sílu a on ji stejně nepustil.

„Nesmíš to udělat, nesmíš takhle promrhat mé dílo a mé plány,“ řekl jí na to.

Vykulila oči. Začalo jí to lézt na nervy.

„Co?! Co to tu vykládáš za nesmysly? Jaký plány, jaký dílo? Jste se zbláznil, ne?!“

On byl však trpělivý a nenechal se od ní jen tak odehnat. Natáhl ruku a vzal jí injekční stříkačku. Zrak se jí zostřil. Všimla si něčeho na jeho rukách, když jí bral stříkačku.

„Co?“ polkla a nadechla se, aby potlačila nutkání zvracet. „Co to máš s rukama? Co se ti stalo?“

Pohlédl na ni a ona si všimla veliké lásky a něhy v jeho očích. „Přišel jsem, abych tě spasil z tvých hříchů. Přišel jsem, abych ti posvítil na cestu. Přišel jsem, abych zaplatil za tvé hříchy. Uvěř ve mě a budeš spasena.“

Dívala se na něj jako na blázna. To, co říkal, jí vůbec nedávalo smysl. „Cože? Kdo jsi? Posvítil na cestu? Abys mě spasil? Kdo jsi?“

„Mé jméno je Ježíš,“ odpověděl. Naklonil se k ní a pohladil ji po tváři. Pak natáhl ruku a dotkl se jejího srdce...

Cítala, jak znova ožívá. Cítala, jak se jí rány zacelují a nezůstává ani jizva. Její

tělo sílilo. Zavřela oči. Potom je zase otevřela a usmála se. Po několika letech se konečně znova usmála. Z očí jí stekly slzy, ale nebyly to slzy smutku, nýbrž štěstí. Rozbrečela se.

Přivinul ji k sobě a zašeptal: „Nikdy tě neopustím a nikdy se tě nezřeknu.“

Její srdce se otevřelo a zalila ji vlna tsunami. Vlna, která s sebou připlavila veliké množství lásky a útěchy a odplavila veškerou bolest a žal... Od té doby už neplakala. Od té doby začala žít a užívat si života s ním...

My Jeho jméno také známe. Jeho dokonalé, úžasné, super, mega &

luxusní, nádherné jméno známe. Jeho jméno je Ježíš. Náš Spasitel. Náš Ochránce. Náš Přítel, kterému můžeme říct úplně všechno. Můžeme Mu přinést všechny naše problémy, bolesti, hříchy, ale také i radostné vzpomínky, chvály nebo si s Ním jen tak pokecat. On nás totiž slyší!!! Naslouchá nám, tak se i my zaposlouchejme a třeba k nám promluví. Někdy musíme být úplně potichoučku, abychom Ho slyšeli. Takže PST!!! Pojdme Mu naslouchat...

Anežka Rýglová

STRÁNKA PRO DĚTI...

Cihla

Velmi úspěšný mladý muž chtěl trochu prohnat svého nového Jaguára v ulicích čtvrti, kde bydlel. Vyrázil rychle vpřed, ale pak pro jistotu zpomalil, protože měl dojem, že zahlédl nějaké děti mezi zaparkovanými auty. Když ale projížděl kolem, žádné děti neviděl. Zato z toho místa náhle vylétla cihla a praštila do dveří jeho nového vozu!

Dupl na brzdy a couval s Jaguárem zpátky. Naštvaně vyskočil z auta a popadl chlapce, který stál nejbliž. Strkal ho ke svému autu a rozzuřeně křičel: „Co tohle má znamenat? Co si sakra myslíš, že děláš? Proč jsi to

udělal? Ta cihla tě teda přijde na pěkný peníze!“

Chlapec se začal omlouvat: „Prosím, pane, prosím! Moc se omlouvám, ale už jsem nevěděl, co si počít, hodil jsem tu cihlu, protože nikdo nechtěl zastavit!“ Slzy mu tekly po tvářích až na bradu. Zamířil pohledem kamsi mezi stojící vozy: „Tamhle to je můj bratr. Sjel s vozíkem přes obrubník a spadl a já ho nedokážu sám vytáhnout zpátky. Pomohl byste mi prosím vás ho tam znovu posadit? Bolí ho to a já ho sám neunesu.“

Ohromený řidič Jaguáru nedokázal promluvit, zdálo se mu, že má v krku knedlík. Rychle vysadil invalidního chlapce zpátky na jeho vozík. Pak vytáhl kapesník a párkrát přejel po čerstvých škrábancích na svém autě. Rychlý pohled mu ukázal, že se dají snadno opravit.

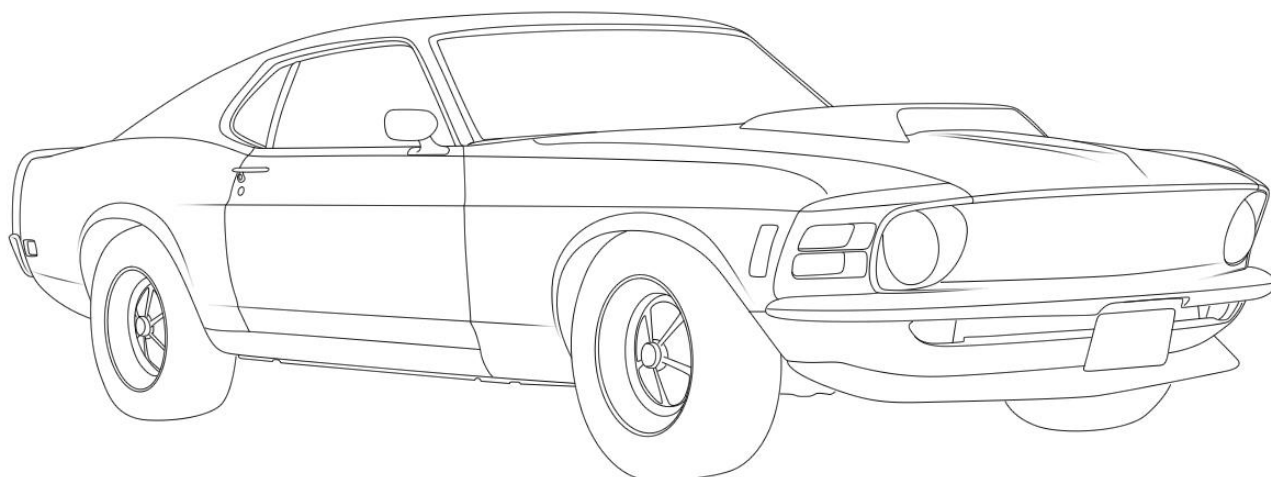
„Díky pane“, děkoval mu zatím chlapec, který prve hodil cihlou. Mladý řidič stále ještě nedokázal promluvit a jen se díval, jak chlapec tlačí vozík s bratrem směrem k domovu.

Jaguár pak jel domů dlouho a pomalu. Škrábance na autě byly zdaleka vidět, ale řidič je opravit nedal. Nechal si je tam, aby mu vždycky připomínaly, že se nemáme životem řídit tak rychle, aby ten, kdo potřebuje naši pozornost, musel házet cihlou.

Abyste si příběh lépe zapamatovali, můžete si vybarvit obrázky.

Ahoj příště!

teta Ellen

OZNÁMENÍ...

SHROMÁŽDĚNÍ

neděle 9³⁰ h, knihovna Václava
Čtvrtka v Jičíně, Denisova 400

!POZOR ZMĚNA!

V neděli 19. a 26. července a v neděli
2. srpna bude shromáždění
v Porotním sále Jičínského zámku.

Začátek v 9³⁰ h

SKUPINKY

Přes prázdniny nejsou, začínají v září
na obvyklých místech.

STARŠOVSTVO

30. srpna 14³⁰ h – Kloučkovi

MLÁDEŽ

Přes prázdniny není, začínáme první
zářijový pátek na obvyklém místě.

KAVÁRNA

neděle 26. července a neděle 30.
srpna po shromáždění

Vezměte s sebou prosím kávu, čaj a
něco k tomu.

POČET ČLENŮ

35 dospělých + 30 dětí

Eliška Rýglová dosáhla plnoletosti a
stala se plnoprávným členem sboru.

BOBŘÍ TÁBOŘENÍ

Uskuteční se od soboty 4. července
do soboty 11. července. Pokud
budete mít chuť se stavit na
návštěvu, opečení buřta, neváhejte a
přijďte. Jste srdečně zváni a vítáni.

KONTAKT

Křesťanské společenství Jičín
webové stránky: www.ksj.cz
měsíčník Jičínská vinice; vinice@ksj.cz
L. Spáčilová 774 617 239

Dětem krásné prázdniny a
dospělákům vydařenou dovolenou.
Kéž se na všech prázdninových
cestách držíme v Boží blízkosti.

